

шувалась на 8,2 т/га, пшениці озимої, відповідно, на 1,96 т/га відносно до контролю. На ділянках досліду, де рослин ваточника сирійського було 4 шт./м² з свіжою масою 574 г/м² та 445 г/м², урожайність коренеплодів та зерна досліджувальних культур відповідно становила 51,0 т/га та 3,67 т/га або на 21,346,3 % менше від урожаю на контролі без буряків.

Наявність у посівах буряків цукрових та пшениці озимої протягом всієї вегетації рослин ваточника сирійського в кількості 8 шт./м² з їх надземною біомасою 965 - 811 г/м² відповідно, обумовлювала зниження показників урожайності коренеплодів буряків цукрових на 25,5 т/га, та пшениці озимої на 5,03 т/га.

Найменшу продуктивність буряків цукрових та пшениці озимої зафіксувано на варіанті 5, де рослини ваточника сирійського накопичили надземну біомасу 1822 - 1579 г/м².

Висновок. У результаті проведених досліджень встановлено, що внаслідок взаємодії рослин ваточника сирійського і культур у агрофітоценозі буряків цукрових та пшениці озимої відбувається їхній взаємовплив, який є причиною зниження біомаси одиниці бур'яну при збільшенні його чисельності на одиницю площині. Негативний ефект від присутності бур'янів у складі агрофітоценозу, в першу чергу, проявляється на рості й розвитку культурної рослини, що, в результаті, призводить до зниження її врожайності.

Література

- Бурда Р. І. Наукові назви бур'янів / Р. І. Бурда, Н. Л. Власова, Н. В. Власова, Н. В. Мировська, Є. Д. Ткач. К.: Колообіг, 2004. 96 с.
- Іващенко О.О. Бур'яни в агрофітоценозах / О.О. Іващенко. Біла Церква: Світ, 2001. 235 с.
- Методика випробування і застосування пестицидів / С.О. Трибель, Д.Д. Сігарівська, М.П. Секун, О.О. Іващенко та ін.; за ред. проф. С.О. Трибеля. К.: Світ, 2001. 448 с.

Анотація

Досліжено вплив рослин ваточника сирійського (*Asclepias syriaca L.*) на врожайність культур пшениці озимої та буряків цукрових.

Ключові слова: бур'яни, ваточник сирійський, гербіциди, цукрові буряки, озима пшениця.

Аннотация

Исследовано влияние растений ваточника сирийского (*Asclepias syriaca L.*) на урожайность культур пшеницы озимой и сахарной свеклы.

Ключевые слова: сорняки, ваточник сирийский, гербициды, сахарная свекла, озимая пшеница.

Annotation

Investigated is the impact of common milkweed (*Asclepias syriaca L.*) in winter wheat and sugar beet crops on their yield.

Keywords: Weeds, common milkweed, herbicides, sugar beet, winter wheat

УДК 633.66:631.54

ВИРОЩУВАННЯ РОЗСАДИ СТЕВІЇ МЕТОДОМ ЖИВЦЮВАННЯ

СТЕФАНИЮК В. Й.

завідувач лабораторією
природних цукрозамінників
ІБКіЦБ, кандидат с.-г. наук.

Вступ. Стевія є багаторічна трав'яниста рослина, яка відноситься до вищих рослин *Kormobionta*, типу покрітонасінних *Angiospermae*, класу дво-дольних *Dicotyledoneae*, порядку складноцвітих *Compositales*, родини айстрових *Asteraceae*, роду *Stevia*, виду *rebaudiana*. Повна ботанічна назва *Stevia rebaudiana Bertoni* [1]. До лікувального використання вона була запропонована французькими хіміками М. Бріделем та Р. Лявеєм у 1931 р.

Головною цінною речовиною, що робить стевію популярною, є стевіозид (ребаудіозид А, В, З, Д, Е, дулкозид А, стевіолбіозид). Його хімічна формула $C_{30}H_{80}O_{18}$. Температура плавлення 196-198°C. Це низькокалорійний, не токсичний для людини комплекс дiterpeno-вільних глікозидів ент-каренового ряду, які в 120-450 разів солодші за цукор. В сучасних умовах перевага надається саме природним підсолоджувацям, серед яких глікозиди стевії відзначаються добрими харчовими якостями та безпекою використання. В листках її міститься 5-15% тетрацикліческих дiterpenovих глікозидів [2].

В умовах України стевія розмножується вегетативно - розсадою або шляхом живцювання. Про вплив способів живцювання, особливості відбору живців, їх укорінення, ріст і розвиток розсади стевії в літературі наведені досить суперечливі дані, тому метою досліджень були саме ці питання.

Матеріал і методика досліджень. Дослідження проводились в лабораторії природних замінників цукру Інституту біоенергетичних культур і цукрових буряків НАН України. Режими освітлення, вологи та теплозабезпечення були близькими до природних - відповідно 3000-4000 лк протягом 16 годин, відносна вологість 65-70 %, температура повітря 24±2°C.

Вплив сортових особливостей на збереженість кореневищ і відростання бруньок стевії, %

Плоїдність рослин стевії	Збережених кореневищ	Пошкоджених кореневищ	Відростання бруньок
Диплоїд — контроль	96	3	93
Тетраплоїд	88	5	90
HIP ₀₅	3	2	2

Таблиця 2
Вплив строків живцювання на різогенез і ріст розсади стевії

Схематична будова живця	Строк проведення живцювання	Укоріненіх рослин на 20-у добу, %	Корінців на одній рослині, шт.	Довжина, см		Кількість листків, шт.
				корінця	стебла	
	08.02	90	9,0	3,5	10,0	7,0
	16.04	90	8,6	1,4	11,4	8,0
	08.02	90	3,0	1,1	8,3	7,0
	16.04	100	19,1	1,6	12,2	8,0
	08.02	90	4,4	0,9	5,3	4,5
	16.04	100	13,1	1,6	9,1	7,0
	08.02	90	2,8	1,5	5,3	5,5
	16.04	100	13,1	1,6	9,1	7,0
	08.02	—	—	—	—	—
	16.04	80	8,2	7,7	13,4	10,0
	08.02	—	—	—	—	—
	16.04	100	11,7	0,8	3,8	10,0
	08.02	—	—	—	—	—
	16.04	100	4,9	1,2	6,8	5,2
	08.02	60	1,1	1,0	8,9	7,0
	16.04	50	2,7	0,8	7,7	7,0

Примітка. Живець а з п'яткою, б без п'ятки

да апікальних живців з трьома парами листків, задовільно - за використання живців з двома парами листків. Використання апікально-пазушних живців у цей період малоєфективне із-за їх слабкої приживаності (33 %) і уповільненого різогенезу. Апікально-пазушні живці без п'ятки приживаються краще (71 %), ніж з п'яткою, але утворюють дуже малу кількість корінців на одній рослині. Живцювання в лютому мають пазушні бруньки біля основи, відрізняються кращою приживаністю, підвищеною інтенсивністю різогенезу, росту й розвитку, ніж живці, що не мають бруньок біля основи. За дефіциту в зимові місяці в рослинах фізіологічно-активних речовин, пазушні бруньки біля основи живця стимулювали пересування фітогормонів до ураженої тканини, що сприяло прискореному утворенню калюсу і різогенезу.

В квітні за інтенсивністю різогенезу живці з пазушними бруньками не мали переваг над живцями без пазушних бруньок. Розсада, яка вирощена з живців без пазушних бруньок, за кількістю й довжиною корінців, довжиною стебла переважала або дорівнювала розсаді, отриманій з живців з пазушними бруньками, хоча в наступні періоди розсада з живців без пазушних бруньок була кращою за облистяністю, висотою й інтенсивністю утворення пагонів.

Якщо за використання живців з пазушними бруньками ініціація кореневих зачатків і розвиток коренів відмічається у нижній частині стебла на межі утворення калюсу, то за використання живців без пазушних бруньок корінці, як правило, утворюються на всій довжині нижньої

частини стебла в субстраті. Середня кількість корінців на одній рослині в таких умовах збільшується на 30-40 %, що пов'язано достатньою кількістю фітогормонів у пазушні бруньці, які стимулюють процес різогенезу і локалізують процес утворення корінців переважно в нижній частині стебла.

Ступінь облистянності живців мало впливало на інтенсивність різогенезу. Кількість корінців на рослині і їх довжина мало залежали від кількості листків на живці, але останній показник істотно впливав на подальший ріст і розвиток розсади, а саме: зі збільшенням початкової кількості листків на живці підвищувалися як інтенсивність росту і утворення пагонів, так і кількість листків на рослині стевії.

Висновки

1. Строки проведення живцюван-

ня розсади істотно впливають на ступінь укорінення розсади, різогенез, ріст і розвиток рослин стевії. Якщо живцювання в лютому уповільнюють інтенсивність проходження цих процесів, то у квітні - прискорюють.

2. За живцювання в лютому пазушні бруньки біля основи стебла стимулюють процеси різогенезу. Навесні залишати пазушні бруньки не рекомендується, оскільки вони не лише не стимулюють процес утворення корінців, а й уповільнюють їх ріст і розвиток.

3. Збільшення у живців листків з двох до трьох пар практично не впливає на укорінення, хоча дещо знижує інтенсивність різогенезу. Збільшення кількості листків до чотирьох пар помітно знижує інтенсивність утворення корінців і, подовжуючи час укорінення.

Бібліографія.

1. Ярмолюк Г.І., Белоус В.Е. Ботаническая и морфологическая характеристика стевии. // Введение в культуру стевии - источника низкокалорийного заменителя сахара. - К. ВНИС. 1990. С. 6-8.

2. Стефанюк В.Й. Стевія в Україні (2-е видання, доповн.). Київ.: ТРУД-ГріПол, 2009. 128 с. (+8 стор. ілюстр).

3. Доспехов Б. А. Методика полевого опыта / Б. А. Доспехов. М. : Агропромиздат, 1985. 351 с.

4. Тарасенко М.Т. Размножение растений зелеными черенками. М.: Колос, 1967.

5. Shock Clinton C/ Rebaudis stevia: natural noncaloric sweeteners // Calif. Agric. 1982. 36, № 9-10. Р. 4-5.

Анотація

У статті наведено результати вирощування розсади стевії шляхом живцювання.

Встановлено кращі строки й способи живцювання та їх вплив на укорінення розсади, ріст і розвиток рослин.

Ключові слова: стевія, живцювання, розсада, зберігання кореневищ.

Аннотация

В статье приведены результаты выращивания рассады стевии путем черенкования. Изучено влияние сроков проведения черенкования и их влияние на укоренение рассады, рост и развитие растений.

Ключевые слова: стевия, черенкование, рассада, сбережение корневищ.

Annotation

The article presents the results of growing seedlings of stevia by grafting. We studied the effect of the timing of the propagation and their influence on the establishment of seedlings, plant growth and development.

Keywords: stevia, cuttings, seedlings, savings, rhizome.